

Ministerie van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid

**Ministerie van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid**

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
T 070 333 44 44
F 070 333 40 33
www.szw.nl

Onze referentie
2017-0000140424

Datum 22 september 2017

Betreft Voorstel van wet tot implementatie van de wijzigingen van de Code en aanhangsels bij het Maritiem Arbeidsverdrag 2006, die door de Internationale Arbeidsconferentie zijn goedgekeurd op 11 juni 2014 (Trb. 2016, 85)

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 7 mei 2017, nr. 2017000752, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen.

Dit advies, gedateerd 29 juni 2017, nr. W12.17.0131/III, bied ik U hierbij, mede namens de Ministers van Veiligheid en Justitie en Infrastructuur en Milieu, aan.

1. Verzekeringsplicht

De nieuwe norm A2.5.2 inzake financiële zekerheid stelt, ter uitvoering van norm 2,5, tweede lid, eisen ter waarborging van het instellen van een snel en doeltreffend stelsel van financiële zekerheid om zeevarenden bij te staan in het geval zij worden achtergelaten. De nieuwe norm beperkt overigens de oorzaak van het achterlaten niet tot betalingsonmacht van de scheepsbeheerder/werkgever.

Norm A2.5.2 eist geen absolute waarborg ter zake van de beschikbaarheid van de financiële zekerheid. Lid 11 van deze norm voorziet immers, onder voorwaarde van de melding van het voornemen daartoe aan de bevoegde autoriteit van de vlaggenstaat binnen een termijn van ten minste dertig dagen, in de mogelijkheid van tussentijdse opzegging van de financiële zekerheid door de aanbieder daarvan.

Op grond van het voorgestelde artikel 7:738a, lid 6, van het Burgerlijk Wetboek (BW) mag de verzekeraar de verzekering ter dekking van kosten van achterlaten alleen tussentijds opzeggen indien hij dit ten minste 30 dagen van te voren schriftelijk of elektronisch heeft gemeld aan de door de Minister van Infrastructuur en Milieu aangewezen autoriteit. In Nederland is de Inspectie Leefomgeving en Milieu (ILT) aangewezen. De ILT zal na de melding van het voornemen tot opzegging contact opnemen met de verzekeringnemer (scheepsbeheerder) en hem wijzen op zijn verzekeringsplicht uit hoofde van artikel 7:737a BW.

De termijn van 30 dagen geldt ook in geval van betalingsonmacht van de scheepsbeheerder, waardoor de verzekeringspremie niet meer kan worden voldaan en opzegging van het verzekeringscontract aan de orde is. Na afloop van die termijn van 30 dagen eindigt het verzekeringscontract. Aanspraken ter zake van achterlaten die vóór dat tijdstip zijn ontstaan, vallen onder het verzekeringscontract en dienen te worden voldaan.

Het vervallen van de financiële zekerheid betekent ook het vervallen van het door de verzekeraar verstrekte certificaat als bewijs van deze financiële zekerheid.

De Minister van Infrastructuur en Milieu kan in dat geval op grond van artikel 48e van de Wet zeevarenden het certificaat maritieme arbeid intrekken omdat het schip niet langer voldoet aan de in artikel 48c, eerste lid, van die wet gestelde eisen, waaronder de verzekering, bedoeld in artikel 7:738a, lid 4, of 738d BW. Het schip kan dan, indien het zich in Nederlandse wateren bevindt, worden aangehouden door de ILT. Bevindt het schip zich buiten Nederland, dan kan de ILT contact opnemen met de nationale autoriteit van de staat waar het schip zich bevindt met het verzoek het schip aan te houden.

Datum
22 september 2017
Onze referentie
2017-0000140424

Overigens kunnen zeevarenden, die in Nederland verzekerd zijn voor de werknemersverzekeringen, bij betalingsonmacht van de werkgever een beroep doen op artikel 64 van de Werkloosheidswet. Op grond van dat artikel verstrekt het UWV aan de zeevarende het loon over de periode van 13 weken voorafgaande aan het einde of de opzegging van de arbeidsovereenkomst en het loon over de toepasselijke opzegtermijn tot maximaal 6 weken met inbegrip van het vakantiegeld, de vakantietoeslag en de bedragen die de werkgever in verband met de arbeidsovereenkomst aan derden verschuldigd is.

Indien de scheepsbeheerder door betalingsonmacht niet kan zorgen voor de repatriëring en er ook geen beroep kan worden gedaan op een verzekering, dan dient de vlaggenstaat zorg te dragen voor de repatriëring van de zeevarenden (norm A2.5.1, lid 5). Blijft de vlaggenstaat in gebreke en verzorgt de staat, van waaruit de zeevarenden moeten worden gerepatriëerd, de repatriëring dan kunnen de kosten daarvan worden verhaald op de vlaggenstaat. Daarnaast kunnen de kosten ook worden verhaald op de nalatige scheepsbeheerder/werkgever.

Met betrekking tot de suggestie van de Afdeling advisering om de scheepsbeheerder te verplichten vooraf de voor een zeereis verschuldigde premie te betalen, wordt opgemerkt dat de verzekeringspraktijk in de scheepvaart daar niet bij aansluit. Zeeschepen worden over het algemeen verzekerd in de vorm van deelname door de eigenaar of reder aan zogenoemde P&I-Clubs. Een P&I-Club is een onderlinge verzekeringsmaatschappij waaraan verschillende rederijen als lid deelnemen. De P&I-Clubs, die de aanspraken uit hoofde van de wijzigingen dekken, heffen premie in de vorm van een voorschotpremie, die een percentage is van de geschatte premie die voor het polisjaar betaald moet worden. Indien noodzakelijk dienen de leden gedurende het polisjaar een of meer aanvullende premies te voldoen, indien met de ontvangen premies naar verwachting niet alle vorderingen kunnen worden voldaan. Na afloop van het polisjaar wordt afhankelijk van de financiële positie van de club, een aanvullende bijdrage/napremie van de leden gevraagd of een terugbetaling gedaan.

De memorie van toelichting is aangevuld met een passage ter zake.

2. Redactionele opmerkingen

De redactionele opmerkingen van de Afdeling zijn zoveel mogelijk verwerkt in het wetsvoorstel en de memorie van toelichting.

In de aanhef van het wetsvoorstel is de vindplaats van de verdragswijziging (Trb. 2016, 85) vermeld.

Met betrekking tot de implementatie van Leidraad B2.5.3 is in de memorie van toelichting verduidelijkt wat de strekking is van de in artikel 7:738a, lid 5, BW voorziene verplichting van de verzekeraar om onverwijld de door de zeevarende gevraagde en onderbouwde voorzieningen te verstrekken.

Ik moge U, mede namens de Ministers van Veiligheid en Justitie en Infrastructuur en Milieu, verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

Datum
22 september 2017

Onze referentie
2017-0000140424

L.F. Asscher